

GORAZD HUMAR, UNIV. DIPL. INŽ. GRAD. – 70 LET

Sredi julija je **Gorazd Humar, univ. dipl. inž. grad.**, dopolnil sedemdeset let. Slovenski gradbeniki ga poznamo kot avtorja številnih zgodovinskih knjig o inženirskih objektih in člankov v reviji *Gradbeni vestnik*, funkcionarja v Zvezi društev gradbenih inženirjev in tehnikov Slovenije ter Inženirski zbornici Slovenije. Širši slovenski javnosti je znan po člankih o pomembnih inženirskih objektih v dnevnih in krajevnih časopisih. Mednarodni strokovni javnosti se je predstavil kot funkcionar pri Evropskem svetu gradbenih inženirjev (European Council of Civil Engineers – ECCE) ter urednik in soavtor zgodovinskih knjig o inženirskih objektih.

Rodil se je 16. julija 1949 v Tolminu. Leta 1950 se je družina preselila v Novo Gorico, kjer je 1964. končal osnovno šolo. Vpisal se je na gimnazijo v Novi Gorici in leta 1968 maturiral. Nato se je vpisal na gradbeni oddelek Fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani, kjer je leta 1975 diplomiral na prometni smeri.

Po končanem študiju se je zaposlil v SGP PRIMORJE ter sodeloval pri gradnji mostov in drugih inženirskih objektih. Najpomembnejši med mostovi, pri gradnji katerih je sodeloval, je cestni armiranobetonski ločni most čez Sočo pri Solkanu, ki je bil zgrajen leta 1985. Zanj je pripravil izvedbene tehnološke projekte za podporni oder in postopke betoniranja. V letih 1986–1988 je vodil gradnjo akumulacije Vogršček v Vipavski dolini. Sodeloval je na gradbiščih v Iraku in Jordaniji. Več let je bil direktor za dela v tujini.

Poleg zahtevnega dela, ki ga je opravljal Gorazd Humar kot gradbeni strokovnjak in eden vodil-

nih v SGP PRIMORJE, je občudovanja vredno njegovo publicistično delo. Publikacije, ki jih je ob zahtevnem poklicnem delu ustvaril Gorazd Humar večinoma sam ali s soavtorji, obsegajo v slovenskem bibliografskem sistemu COBISS 71 enot.

Njegova prva knjiga, v kateri je opisal zgodovino solkanskega železniškega mostu, katerega konstrukcija se ponaša z največjim kamnitim lokom na svetu, je izšla leta 1996. Sledile so ji knjige o Zmajskem mostu v Ljubljani (1998, v slovenščini in 1999, v angleščini), mostovih v Sloveniji (2000, 1. Del, in 2002, 2. del), o predorih (2004) in knjiga o gradbeniku in univerzitetnem profesorju v Helsinkih Mihaelu Štruklju, rojaku iz Bovca (2006). V knjigi o slovenskem gradbeniku Josipu Slavcu (2006) je tudi njegov prispevek. Bogato ilustrirane knjige so izjemno poučne za gradbenike, pa tudi za druge bralce, ki jih gradbeništvo zanima. V njih najdemo dokumente, ki kažejo, kako so se takrat lotevali zahtevne gradnje inženirskih objektov, ki svojemu namenu služijo še danes.

Svoj prvi daljši članek za *Gradbeni vestnik* je Gorazd Humar napisal o Osimskih cestah (1990). Ob porušitvi slavnega Starega mostu v Mostarju je napisal naslednji članek (1994). Bralce *Gradbenega vestnika* je seznanil z japonskim visečim mostom Akashi Kaikyo, ki je imel takrat največji razpon na svetu (2001). Sledili so članki, povezani z vsebino njegovih knjig, in članki o mostovih, pri gradnji katerih je sodeloval: most Dobra na AC Zagreb–Reka (2002) in most Millenium v Podgorici (2004). Napisal je članek o Hradeckejevem mostu v Ljubljani (2013) in o obnovljenem Starem mostu v Mostarju (2013). Pripravil je tudi recenzijo knjige Mirka Oreškovića *Projekt graditve in njegova knjiga* (2013). Po en strokovni članek je objavil tudi v *Arhitektovmem biltenu* in *Gradbeniku*. V študentski reviji *Most*, ki jo izdajajo študenti UL FGG, je bil objavljen intervju z njim. Za *Gradbeni vestnik* je pripravil tudi pet zapisov ob jubilejih in smrtih znanih slovenskih gradbenikov, Josipu Vitku (1998), Sergeju Bubnovu (1999 in 2000), Svetku Lapajnetu (2001) in Sašu Skulju (2012).

Aktivno je sodeloval v diskusijah na številnih domačih in mednarodnih strokovnih srečanjih, v zbornikih teh srečanj pa je objavil tudi nekaj strokovnih prispevkov.

Obsežen je seznam člankov v dnevnih in krajevnih časopisih in zbornikih, s katerimi je opozarjal na pomembne dosežke slovenskih gradbenikov in pisal o temah, ki jih je sicer obravnaval v strokovnih člankih in knjigah. Za

Turistični informacijski center Nova Gorica je pripravil zgibanko o solkanskem železniškem mostu, ki je bila večkrat ponatisnjena. S temi zapisi je prispeval k popularizaciji gradbeništva in gradbeniških poklicev v Sloveniji.

Gorazd Humar se je veseskozi zavedal, da je organiziranost gradbenih strokovnjakov pomemben dejavnik pri njihovem uveljavljanju v širši družbi. Prezemal je in uspešno opravljal več funkcij v Zvezi gradbenih inženirjev in tehnikov Slovenije. Do novembra 1991 je bil član predsedstva ZDGITS, od novembra 1991 do novembra 1996 je bil predsednik predsedstva ZDGITS, od novembra 1996 do januarja 2002 je bil podpredsednik ZDGITS, od januarja 2002 do maja 2007 pa član izvršnega odbora ZDGITS. Je tudi član Izdajateljskega sveta *Gradbenega vestnika*. Je eden od ustanovnih in hkrati tudi eden od najbolj aktivnih članov Inženirske zbornice Slovenije. S svojim delom in njemu lastno zavzetostjo je deloval kot predsednik komisije za kulturno dediščino Inženirske zbornice Slovenije ter v mandatu 2001–2005 predsedoval upravnemu odboru Matične sekcije gradbenih inženirjev, katerega aktivni član je bil več mandatov.

Svoje organizacijske sposobnosti je preskusil tudi v mednarodnem okolju. Pri Evropskem svetu gradbenih inženirjev (European Council of Civil Engineers – ECCE) je bil najprej podpredsednik izvršnega odbora od oktobra 2008 do novembra 2010, nato predsednik izvršnega odbora od novembra 2010 do oktobra 2012 in član izvršnega odbora od oktobra 2014 do oktobra 2016. V tem času je poskrbel za izdajo dveh mednarodnih zgodovinskih knjig, bil sourednik in pisec nekaj prispevkov. Prva knjiga opisuje gradbeniško dediščino v Evropi (2009), druga pa brvi za pešce (2014).

Strokovna javnost se mu je oddolžila z več priznanji. Med drugim je leta 1989 prejel naziv zaslužni član Zveze društev gradbenih inženirjev in tehnikov Slovenije, ob 90-letnici Univerze v Ljubljani je leta 2009 prejel zlato plaketo Fakultete za gradbeništvo in geodezijo, leta 2011 pa je prejel naziv častni član Inženirske zbornice Slovenije.

Gradbeni inženir Gorazd Humar šteje med redke gradbenike, ki s svojimi publikacijami uspešno širijo vedenje o znamenitih inženirskih objektih in v širši javnosti skrbijo za ugled gradbeniškega poklica. Ob sedemdesetletnici mu slovenski gradbeniki želimo še naprej uspešno delo in mu iskreno čestitamo.

prof. dr. Janez Duhovnik, univ. dipl. inž. grad.